

Синъ: Не, тя е платенъ природенъ даръ, защото, дордѣ почнемъ да я приемаме въ устата си, трѣбва да се потрудятъ за нейното приготвяне орачѣтъ, жетваритѣ, воденчаритѣ, хлѣбаритѣ и мама. А на всички тия хора трѣбва да се плати.

Баща: А какво ще кажешъ за водата?

Синъ: Въ нашата градина има бистъръ изворъ; за неговата направа никой не се е потрудилъ, затова е *безплатенъ* природенъ даръ; ала кладенцитѣ и чешмитѣ на хората сѣ *платени*, защото за тѣхната направа сѣ отишле много човѣшки мѣки и пари.

Баща: Да, много право си отсѣдилъ. Но можешъ ли ми каза още нѣкой такива нужди на човѣка?

Синъ: Свѣтлината и топлината сѣ понѣкога *безплатни*, а понѣкога *платими*.

Баща: Какъ така?

Синъ: Денемъ ние получаваме свѣтлина отъ слънцето *даромъ*, а нощъ — отъ лампитѣ и свѣщитѣ — сѣ пари. Дордѣ човѣкъ приготви нощнитѣ свѣтила, той трѣбва да употреби много мѣки и пари, затова нощната свѣтлина е платена. Така сѣщо е и сѣ топлината: Лѣтъ слънцето ни топли безъ пари, а зимѣ употребяваме трудъ и грижи, за да си набавимъ отъ природата дърва, да можемъ да се спасимъ отъ страшния студъ. Печкитѣ, въ които кладемъ огънь, кибригѣтъ, сѣ който го подпалваме, сѣ прѣработени отъ човѣка и сѣ плодове на неговата *индустрия*.